

Skaffenhed har stort Krav paa at see inødelkommet. Jeg anseer det for langt mere hensigtsmæssigt, at de praktiske Wendinger, som der kan være Tale om, blive stillede frit af ærede Medlemmer, som ikke have faaet det særlige Hverv at gennemgaae hele Loven. Det vil da ikke være vanskeligt ved nogen velvillig Inødelkommen mellem de ærede Medlemmer, der have indgivet eventuelle Wendingforslag, og den høitærede Finantsminister, at tilveiebringe et meget let og anskueligt Grundlag for en 2den Behandling og en Afstemning, der nu maa være istand til at henholde sig til de meget almindelige og udførlige Forhandlinger baade her og andetsteds. Jeg troer, at det vilde være et heldigt Fremskridt i Lovgivningsvirksomheden, om vi, naar en Sag — hvad der jo dog her erkjendes — er bleven saa omhyggelig behandlet fra det andet Things Side, da indskrænke os her til det absolut Nødvendige og ikke gaae ud over det.

Winther: Jeg er af den Mening, at denne Lov fremmes bedst ved et Udvalg, og at der gennem et Udvalg bedst skaffes en fælles Mening tilveie fra Things Side, en Indflydelse, som derhos er berettiget med Hensyn til en Sag, der har en saa stor finantsiel Betydning, hvilket jeg troer, den høitagtede Finantsminister heller ikke vil nægte mig. Jeg indseer ikke, at det skulde kunne befrygtes, at et Udvalg vilde hære sig saaledes ad, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgfreds (Wille) syntes at forudsætte, nemlig at det skulde fordybe sig i endeløse Forhandlinger om alle de Enkeltheder, som det andet Thing har fordybet sig i. Det forekommer mig, at et Udvalg, der nedsettes her med den bestemte Hensigt at fremme Sagen saa hurtigt og godt som muligt, uden at opgive Things betrettede Indflydelse, maatte kunne bære sig ad paa anden Maade, ved nemlig blot at forhandle de Punkter, som have været omstridte i dette Thing, og see at bringe en Forsoning tilveie mellem forffjellige Sider og gennem en forretningsmæssig Forhandling med Finantsministeren at bringe Sagen tilende. Jeg indseer ikke, at der er nogen Fare for

Loven, og jeg skulde meget beklage, om den ikke skulde blive særdig til den Tid, som den ærede Minister ønsker; jeg er imidlertid overbevist om, at den kan det. For dog maaskee at lette Forretningsgangen i Udvalget, hvis et saadant bliver nedsat, skal jeg tillade mig at foreslaae, at det bliver indskrænket til et Antal af 7 Medlemmer.

Bregendahl: Jeg maa understøtte den Mening, der er fremfat af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgfreds (Wille), nemlig at det er rigtigst ikke at lade Sagen gaae i Udvalg. Jeg skal i saa Henseende bemærke, at flere af de Dnsster, som ere udtalte under Forhandlingerne her, ere af en saadan Bestaafenhed, at deres Tilfredsstillelse ikke behøver Forandringer i Lovforslaget. De vedrøre nemlig, idetmindste for en stor Deel, Forhold, som ville kunne ordnes ved det Reglement eller Regulativ, som Finantsministeren skal udstede, naar Loven er udkommen. Jeg troer nu, at det er meget rigtig, at Bemærkninger om saadanne Punkter ere komne frem under Forhandlingerne her, fordi de ville være til Veiledning ved Regulativets Udarbeidelse, og jeg betvivler ikke, at der, selv om de ikke faae deres Udtryk i selve Loven, dog vil blive skjænket dem den fornødne Opmærksomhed ved Udarbeidelsen af det nævnte Regulativ. Men gaar Sagen i Udvalg, er jeg meget tilbøielig til at troe, at Forhandlingerne i Udvalget ville føre til, at man vil bestræbe sig for dog at faae et og andet Dnsst tilfredstillet ved at faae Bestemmelser optagne i selve Loven om Forhold, som ikke høre lige frem ind under den, men kunne afgjøres gennem Regulativet. Derved vilde Lovens videre Fremme i høi Grad besværliggjøres, og jeg skal derfor fraraade Nedsættelsen af hvilket som helst Udvalg i denne Sag.

Da Sagen yderligere ønskede at udtale sig om de stillede Forslag, gif man til Afstemning, hvorved:

1) Forslag af S. M. Mørk om Nedsættelse af et Udvalg af 9 Medlemmer forkastedes med 48 Stemmer mod 20,